

Notat

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet

Notat om de indkomne høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af integrationsloven og lov om planlægning (Midlertidig indkvartering af flygtninge).

1. Indledning

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har ved e-mail af d. 27. november 2015 hørt en række myndigheder og organisationer over forslag til lov om ændring af integrationsloven og lov om planlægning (midlertidig indkvartering af flygtninge) med høringsfrist d. 4. december 2015. Lovforslaget har endvidere været optaget på høringsportalen.

Følgende myndigheder og organisationer har afgivet bemærkninger til lovdkastet:

Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse (fremgår af høringslisten med navnene: Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste, Forsvarets Ejendomsstyrelse), Advokatrådet, Rådet for Etniske Minoriteter, Dansk Socialrådgiverforening, Sundhedsstyrelsen, Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Institut for Menneskerettigheder, Dansk Industri, Ankestyrelsen, Dansk Flygtningehjælp og Region Midtjylland.

Følgende myndigheder og organisationer har ikke bemærkninger til lovdkastet:

Rigsrevisionen, Arbejdstilsynet, Aalborg Universitet, Syddansk Universitet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Søfartsstyrelsen, Datatilsynet, LO, FTF, Odense kommune og Dansk Arbejdsgiverforening

I det følgende gengives hovedindholdet af de modtagne høringssvar samt regeringens bemærkninger hertil. For en fuldstændig gennemgang af samtlige indsendte synspunkter henvises til vedlagte høringssvar.

2. Bemærkninger til udkastet til lovforslag

2.1 Dansk Flygtningehjælp

Dansk Flygtningehjælp hæfter sig ved, at man i bemærkningerne til lovforslaget tydeliggør, at vurderingen vedrørende muligheden for at indkvartere flere flygtninge i samme beboelsesrum, skal ske under hensyntagen til den enkelte flygtninges personlige forhold, eksempelvis ved bl.a. alder, køn, traumatisering mv., sammenholdt med indkvarteringsens beskaffenhed. Ligeledes skal også opholdsstedet understøtte en tidlig igangsættelse af integrationsprocessen. Dansk Flygtningehjælp ønsker endvidere, at den forventede varighed af indkvarteringen indgår i vurderingen af, i hvilke tilfælde det er rimeligt og hensigtsmæssigt at enlige flygtninge anvises fælles beboelsesrum.

Svar:

Regeringen er enig med Dansk Flygtningehjælp i, at den forventede tidsmæssige udstrækning af den midlertidige indkvartering kan indgå i vurderingen, hvilket ligeledes fremgår af bemærkningerne til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af integrationsloven indebærer, at det er op til kommunerne at vurdere, hvorvidt en given flygtning skal placeres sammen med andre flygtninge i samme beboelsesrum som en midlertidig boligplacering, og hvilke beboelsesrum, der egner sig formålet. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at en midlertidig boligplacering skal ske efter en konkret vurdering af den enkelte flygtninges behov, herunder særlige forhold hos den enkelte, så som psykosociale problemer. Der skal endvidere tages hensyn til den enkelte flygtninges personlige forhold, herunder alder, køn eller særlig psykisk sårbarhed, fx grundet traumatisering, og disse forhold vil skulle sammenholdes med indkvarteringsens beskaffenhed. I forhold til indkvarteringsens beskaffenhed vil der udover rummets størrelse og egnethed til at dele mellem flere kunne lægges vægt på adgangen til fælles faciliteter.

7. december 2015

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet

Integrationskontoret
Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsbehandler
Sox
Tel. 61983303
Mail sox@uibm.dk

Sags-nr. 2015-1320

ter, ligesom den forventede tidsmæssige udstrækning af den midlertidige indkvartering kan indgå.

Ved vurderingen skal også tages højde for det integrationsmæssige sigte med de særlige boligplaceringsregler for flygtninge, således at det anviste midlertidige opholdssted i videst muligt omfang understøtter en tidlig igangsættelse af flygtningens integrationsproces.

2.2 Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse

Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse henviser til, at kommunerne med lovforslaget får mulighed for at meddele dispensation til etablering af midlertidige opholdssteder til flygtninge på støjbelastede arealer, og kommunalbestyrelsen kan i den forbindelse stille vilkår til opholdsstederne om etablering af afskærmningsforanstaltninger. Forsvarsministeriet forudsætter i den forbindelse, at eventuelle udgifter i forbindelse med etablering og drift af midlertidige opholdssteder, herunder etablering og evt. senere nedtagning af afskærmningsforanstaltninger i forhold til støj, ikke pålægges Forsvarsministeriet.

Svar:

Den foreslåede ændring af planlovens § 5u, stk. 4, indebærer, at kommunerne kan etablere midlertidige opholdssteder til flygtninge på steder, hvor grænseværdierne for støj, som fastsat i Miljøstyrelsens vejledninger og bekendtgørelser, er overskredet, uden at der etableres støjafskærmende foranstaltninger. Som det fremgår af lovbemærkningerne, er det ikke hensigten med lovændringen, at støjvilkår for virksomheder mv. skal kunne skærpes alene som følge af etablering af disse midlertidige opholdssteder. For at sikre dette hensyn gennemfører Miljøstyrelsen den fornødne opfølgning i form af vejledning og ændring af bekendtgørelser.

Vilkår om etablering af afskærmningsforanstaltninger i en dispensation eller tilladelse fra kommunalbestyrelsen kan ikke stilles til virksomheder m.v.

2.3 Advokatrådet

Advokatrådet bemærker, at fristen for bemærkninger til lovudkastet i realiteten udelukker en nærmere stillingtagen til de forslag, der er indeholdt i høringsmaterialet

Advokatrådet bemærker endvidere, at der ikke er angivet nogen begrundelse for, hvorfor udgangspunktet om en høringsfrist på mindst fire uger er fraveget, og Advokatrådet opfordrer derfor til, at der i det lovforslag, der fremsættes for Folketinget, redegøres nærmere for den korte høringsfrist.

Svar:

Regeringen fremsætter lovforslaget som en del af udmøntningen af Aftale om en ny, stram og konsekvent udlændingepolitik (del 1). Aftalen er indgået på baggrund af det stigende pres på Danmark forårsaget af det stigende antal af indrejsende flygtninge og migranter. Denne situation lægger også et øget pres på kommunerne i forhold til opgaven med at boligplacere flygtninge, og kommunerne bør derfor hurtigst muligt gives bedre rammer for at løse denne opgave, hvilket sker med de ændringer af integrationsloven og lov om planlægning, der foreslås med lovforslaget.

2.4 Dansk Socialrådgiverforening

Dansk Socialrådgiverforening finder vilkårene for at svare på høringen yderst kritisable. Foreningen pointerer, at muligheden for en kvalificeret offentlig diskussion om lovforslagene forringes, og samtidig forøges risikoen for lovsjusk markant.

Dansk Socialrådgiverforening finder, at det er positivt, at der i den enkelte sag om boligplacering skal foretages en konkret vurdering. Dog finder foreningen det vigtigt, at denne vurdering bliver udført af medarbejdere, som har den nødvendige faglige og uddannelsesmæssige baggrund som fx socialrådgivere, da flygtninge kan have både sociale, psykiske eller fysiske problemer, der kræver en sikker faglig udredning og vurdering.

Dansk Socialrådgiverforening finder endvidere, at der bør være en øget opmærksomhed på, at nogle af de mennesker, som i første omgang er vurderet egnede til at kunne indkvarteres midlertidigt sammen med andre, og på steder, hvor der er givet dispensation for regler om støjniveau, forholdsvis akut skal have mulighed for at få en anden bolig, hvis deres psykiske tilstand tilsiger det. DS foreslår på den baggrund, at der i lovforslaget skrives: "Ud fra en individuel socialfaglig vurdering, kan der træffes afgørelse om midlertidig boligplacering..."

Dansk Socialrådgiverforening er generelt kritisk over for muligheden for at kunne placere flere enlige flygtninge i samme beboelsesrum og understreger, at det altid er mest hensigtsmæssigt at kunne tilbyde en permanent individuel bolig hurtigt. Dansk Socialrådgiverforening anfører, at det for kommunerne ikke hidtil været et problem at skaffe permanent bolig indenfor 3 måneder, og at der bør være en definition af hvor lang tid "midlertidig" er. Dansk Socialrådgiverforening foreslår en tidsgrænse på 3 måneder.

Svar:

Hvad angår Dansk Socialrådgivers bemærkninger om høringsfristen henvises til afsnit 2.3.

I forhold til Dansk Socialrådgivers bemærkninger vedrørende den konkrete vurdering og muligheden for efterfølgende at omplacere en flygtning, der er placeret i samme beboelsesrum som andre, bemærkes, at en kommune har mulighed for at foretage en ny vurdering og omplacere en flygtning, der er midlertidigt boligplaceret, hvis der – fx på grund af flygtningens personlige forhold – er anledning til det.

For så vidt angår den tidsmæssige udstrækning af en midlertidig boligplacering er der i bemærkningerne til lovforslaget redegjort for, at der ikke i integrationsloven er fastsat nogen tidsmæssig grænse for, hvad der skal forstås ved "snarest muligt" jf. § 12, stk. 1, 1. pkt. i integrationsloven. Fraværet af en bestemt fastsat tidsgrænse for anvisning af en permanent bolig afspejler respekten for, at kommunerne kan have svært ved at finde egnede boliger til permanent boligplacering. Et tidligere krav om anvisning af passende bolig inden tre måneder blev således ophævet ved lov nr. 1043 af 17. december 2002 med henvisning til, at det i praksis havde vist sig umuligt for mange kommuner at leve op til 3-måneders kravet, ligesom der vurderedes at kunne være et behov for at anvise bolig til andre boligsøgende med mere presserende boligbehov.

Mere generelt bemærkes, at lovforslaget imødekommer et ønske fra kommunernes side om mere fleksibilitet i reglerne om boligplacering, netop fordi kommunerne er udfordrede af opgaven med at finde både permanente boliger og midlertidige opholdssteder. Regeringen er således ikke med Dansk Socialrådgiverforening i, at det ikke er et problem for kommunerne at finde permanent bolig inden for 3 måneder.

2.5 Rådet for Etniske Minoriteter

Rådet for Etniske Minoriteter beklager lovforslaget, som rådet finder, forringer flygtningenes levevilkår. Rådet for Etniske Minoriteter udtrykker bekymring for, hvilken effekt ændringerne vil have for de særligt sårbare flygtninge, der lever med fx krigstraumer. Rådet anbefaler, at der sættes en grænse for, hvor længe flygtninge må bo i midlertidige opholdssteder, hvor et beboelsesrum deles med flere, eller hvor der dispenseret fra støjkrav,

og at der fastsættes en øvre grænse for, hvor mange personer, der må indkvarteres i et beboelsesrum.

Svar:

For så vidt angår det af Rådet for Etniske Minoriteter anførte om hensynet til sårbare flygtninge, henvises til afsnit 2.1, hvor der er redegjort for de hensyn, der skal indgå i kommunens vurdering, når der træffes afgørelse om boligplacering. Som det også fremgår heraf, skal kommunen i den enkelte sag sammenholde flygtningens personlige forhold med indkvarteringsstedets beskaffenhed. Det følger heraf efter regeringens opfattelse, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at imødekomme Rådet for Etniske Minoriteters forslag om at fastsætte grænser for, hvor mange personer, der må indkvarteres i samme beboelsesrum, eller tidsmæssige grænser for, hvor længe en flygtning kan være boligplaceret i et givent indkvarteringssted – det må bero på kommunens konkrete vurdering.

2.6 Sundhedsstyrelsen

Sundhedsstyrelsen påpeger, at det forhold, at flere lever sammen under husstandslignende forhold, udgør en risikofaktor i forhold til smitsomme sygdomme.

Sundhedsstyrelsen anfører, at det ikke er muligt at vurdere størrelsesordenen af en evt. udsættelse for støj som følge af lovforslaget, men at det er væsentligt, at der i forbindelse med placeringen tages hensyn til personlige forhold hos den enkelte flygtning, og at kommunalbestyrelsen kan stille vilkår til opholdsstederne om etablering af afskærmningsforanstaltninger

Svar:

I forhold til risikoen for, at smitsomme sygdomme overføres til andre bemærkes, at det er op til den enkelte kommune i den enkelte situation at vurdere, hvorvidt det er hensigtsmæssigt midlertidigt at indkvartere flere enlige flygtninge i samme beboelsesrum. Kommunen skal her tage de fornødne hensyn til både den enkelte flygtningens personlige forhold og indkvarteringsstedets beskaffenhed, jf. afsnit 2.1. Endvidere vil en kommune, såfremt der opstår behov herfor – hvilket fx vil kunne være på grund af helbredsmæssige forhold – kunne træffe en ny beslutning om boligplacering af den enkelte.

Den foreslåede ændring af planlovens § 5u, stk. 4, indebærer, at kommunerne kan etablere midlertidige opholdssteder til flygtninge på steder, hvor grænseværdierne for støj, som fastsat i Miljøstyrelsens vejledninger og bekendtgørelser, er overskredet, uden at der etableres støjafskærmende foranstaltninger.

Det vil være op til kommunerne at vurdere, hvilke steder der er egnet til midlertidige opholdssteder, og hvorvidt der skal stilles vilkår om støjafskærmende foranstaltninger.

Kommunernes dispensation eller tilladelse til etablering af midlertidige opholdssteder på arealer, der er støjbelastede, er tidsbegrænsede til højst 5 år. Miljøstyrelsen gennemfører den fornødne opfølgning i form af vejledning og ændring af bekendtgørelser.

2.7 Retspolitisk Forening

Retspolitisk Forening bemærker, at det ikke af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, hvorvidt der har været gennemført en undersøgelse af, om kommunerne har problemer med at finde midlertidig indkvartering til flygtninge. Retspolitisk Forening bemærker videre, at det stigende antal asylansøgere tidligst vil blive et problem for kommunerne i foråret 2016.

Retspolitisk Forening finder, at der bør være en begrænsning på, hvor mange der kan indkvarteres i samme beboelsesrum og en begrænsning for den tidsmæssige udstrækning af en sådan boligplacering - konkret foreslår foreningen 6 måneder. Endvidere bør muligheden for en sådan boligplacering efter Retspolitisk Forenings opfattelse alene kunne anvendes i ekstraordinære situationer, og når det er veldokumenteret, at en kommune er ude af stand til at tilvejebringe midlertidig boligplacering af en kvalitet, der sikrer asylmodtageres ret til privatliv og adgang til behandling for psykosociale problemer.

Retspolitisk Forening er kritisk over for forslaget om, at kommunerne kan tillade midlertidige opholdssteder på støjbelastede arealer, og finder ikke, at forslaget skal fremmes. Retspolitisk Forening bemærker, at der ikke er fastlagt nogen tidsbegrænsning, men i bemærkningerne henvist til, at den gældende ordning for kommunalbestyrelsens dispensationer er tidsbegrænset til 5 år.

Retspolitisk Forening finder, at lovforslaget burde forholde til Danmarks internationale forpligtelser og nævner EMRK art. 8 samt Flygtningekonventionens artikel 21, som man finder, at lovforslaget er i strid med, da man med forslaget efter foreningens opfattelse negativt forskelsbehandler flygtninge ved at placere disse under forhold, der er langt mindre gunstige, end dem, der tilbydes udlændinge i almindelighed.

Retspolitisk Forening finder endvidere høringsfristen kritisabel.

Svar:

I forhold til Retspolitisk Forenings bemærkninger om høringsfristen henvises til afsnit 2.3.

I forhold til Retspolitik Forenings bemærkninger om den tidsmæssige udstrækning af den midlertidige boligplacering og forslaget om en øvre grænse for hvor mange personer, der må indkvarteres i samme beboelsesrum, henvises til afsnit 2.1, 2.4 og 2.5.

Med hensyn til svar på Retspolitisk Forenings bemærkninger til den del af lovforslaget, der vedrører kommunernes mulighed for at benytte arealer, der er støjbelastede, til midlertidige opholdssteder (ændringen af planlovens § 5u, stk. 4), henvises til afsnit 2.6. Det bemærkes, at det allerede fremgår af planlovens bestemmelser om midlertidige opholdssteder til flygtninge, at kommunalbestyrelsens tilladelser og dispensationer skal tidsbegrænses og højst kan gives med en varighed på 5 år fra meddelelsen, jf. § 5 u, stk. 7.

Det er regeringens opfattelse, at hverken EMRK art. 8 om retten til respekt for privatliv og familieliv eller Flygtningekonventionens art. 21, hvorefter flygtninge i forhold til boligforhold skal gives en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, der under samme forhold indrømmes udlændinge i almindelighed, er til hinder for at fastsætte regler som de i lovforslaget indeholdte. Det bemærkes herved, at kommunens forpligtelse til at anvise en flygtning, som man har integrationsansvaret for, for flygtningen udgør et tilbud om bolig, som ikke gives til andre udlændinge. Der er derfor ikke tale om negativ forskelsbehandling, heller ikke selv om en kommune måtte vælge at benytte de muligheder, der gives med lovforslaget. Det bemærkes videre, at forslaget har til hensigt faktisk at gøre kommunerne i stand til at efterleve den forpligtelse, de har til at finde boliger til flygtninge. Det bemærkes endelig, at det står en flygtning frit for at finde en anden bolig end den anviste.

2.8 Dansk Røde Kors

Røde Kors bemærker generelt, at man finder det positivt, at der udvises rettidighed i forhold til en situation, hvor antallet af indrejsende flygtninge og migranter kan udfordre opretholdelse af ro og orden i samfundet, politiets kontrol med indrejse og ophold og kapaciteten til indkvartering af asylansøgere mv. Røde Kors understreger vigtigheden af,

at det netop kun skal være i helt ekstraordinære situationer, at foranstaltningerne bør finde anvendelse.

Røde Kors anbefaler, at dette fremgår, så rettidigheden i aftalen også følges af klare retningslinjer for, hvornår udfordringerne er så ekstraordinære, at initiativerne iværksættes.

Røde Kors udtrykker forståelse for kommunernes behov for at udvide mulighederne for at tilvejebringe midlertidige indkvarteringsmuligheder og opholdssteder. Røde Kors ser dog med skepsis på den foreslåede mulighed for at placere flere enlige flygtninge i samme beboelsesrum og finder, at antallet af enlige flygtninge pr. beboelsesrum bør holdes så lavt som muligt. Røde Kors bemærker endvidere, at der kan være usikkerhed om, hvorvidt der alle steder er den fornødne kapacitet til hurtigt og kompetent at foretage den vurdering i sager om boligplacering, der med lovforslaget lægges op til.

Røde Kors appellerer til, at der med flere enlige flygtninge i samme beboelsesrum bør være en skærpet opmærksomhed på den tidsmæssige udstrækning af den midlertidige boligplacering.

I forhold til forslaget om ophævelse af regler om støj ved etablering af midlertidig opholdssteder for flygtninge gør Røde Kors opmærksom på, at en længerevarende boligplacering med daglig støjpåvirkning kan udgøre et stresselement i hverdagen - særligt for sårbare eller traumatiserede flygtninge. Derfor anbefaler Røde Kors, at sådanne flygtninge og familier med børn ikke placeres på støjbelastede arealer, og at dispensation til støjbelastede boliger følges af en forpligtelse til at gøre den midlertidige boligplacering så kort som mulig.

Svar:

Med hensyn til Røde Kors' mere generelle betragtninger om, at det kun bør være i ekstraordinære situationer, at muligheder, som dem, der gives kommunerne med dette lovforslag, bør benyttes, bemærkes, at der efter regeringens opfattelse aktuelt er tale om en situation, der nødvendiggør de foreslåede ændringer. Det er samtidig regeringens opfattelse, at der også i fremtiden kan være behov for at give kommunerne den fleksibilitet i reglerne om midlertidig boligplacering, der følger af lovforslaget, og at det vil være op til den enkelte kommune at vurdere, om – og i givet fald i hvilket omfang – de foreslåede muligheder skal anvendes.

I forhold til Røde Kors' bemærkninger om den tidsmæssige udstrækning af den midlertidige boligplacering og antallet af personer, der må indkvarteres i samme beboelsesrum, henvises til afsnit 2.1, 2.4 og 2.5.

Regeringen finder ikke, at der er grund til at tvivle på kompetencen hos de medarbejdere i kommunen, der skal foretage de vurderinger, lovforslaget lægger op til, jf. Røde Kors' bemærkninger herom.

Med hensyn til Røde Kors' bemærkninger til den del af lovforslaget, der vedrører kommunernes mulighed for at benytte arealer, der er støjbelastede, til midlertidige opholdssteder (ændringen af planlovens § 5u, stk. 4), henvises til svaret til afsnit 2.6. Det kan hertil tilføjes, at det vil være op til den enkelte kommune – inden for de rammer, der sættes af lovgivningen - konkret at vurdere, både om et givent område eller en given bygning kan benyttes til midlertidig boligplacering, og også om det vil være hensigtsmæssigt at boligplacere fx udsatte flygtninge eller familier med børn det givne sted.

2.9 Institut for Menneskerettigheder

Institut for Menneskerettigheder finder den korte høringsfrist beklagelig.

Institut for Menneskerettigheder anerkender behovet for fleksible løsninger til midlertidig indkvartering og etablering af midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge og noterer sig de forskellige elementer i lovforslaget.

Svar:

I forhold til Institut for Menneskerettigheders bemærkninger om høringsfristen henvises til afsnit 2.3. Høringssvaret giver ikke derudover anledning til bemærkninger.

2.10 DI

DI udtrykker tilfredshed med, at det fremgår af bemærkningerne, at lempelserne af støjkrav ikke skal påvirke virksomhederne i området omkring et midlertidigt opholdssted og forstår den nye bestemmelse i § 5 u, stk. 4, således, at det er det midlertidige opholdssted, som selv skal etablere og finansiere støjafskærmning, og at dette skal ske på egen grund. DI noterer endvidere, at det fremgår af bemærkningerne, at kommunalbestyrelsen kun kan give dispensation og tilladelser efter disse nye regler i op til fem år. DI foreslår, at det fremgår af loven, at kommunerne ikke skal kunne give gentagne femårige dispensationer og tilladelser eller lader bygningerne ligge i en kortere periode, for derefter igen at give en femårig tilladelse til et midlertidigt opholdssted.

Svar:

Det fremgår af bemærkningerne, at vilkår om etablering af afskærmningsforanstaltninger ikke kan stilles til virksomheder m.v. Det kan således heller ikke stilles krav om, at virksomheder finansierer evt. udgifter til afskærmningsforanstaltninger.

Det fremgår endvidere af planlovens bestemmelser om midlertidige opholdssteder til flygtninge, at kommunalbestyrelsens tilladelser og dispensationer skal tidsbegrænses og højst kan gives med en varighed på 5 år fra meddelelsen, jf. § 5 u, stk. 7. Det fremgår endvidere at miljøministeren, nu erhvervs- og vækstministeren, fremsætter forslag om revision af reglerne i § 5u i folketingsåret 2017-18 jf. ændringslovens § 2.

2.11 Region Midtjylland

Region Midtjylland finder høringsfristen problematisk.

Region Midtjylland finder det betænkeligt at dispensere fra reglerne om støj også i forhold til midlertidigt boligophold, da støjpåvirkning kan have alvorlige konsekvenser for de mennesker, der udsættes for støjen, også selvom de pågår i mindre end fem år.

Svar:

I forhold til Region Midtjyllands bemærkninger om høringsfristen henvises til afsnit 2.3.

Med hensyn til svar på Region Midtjyllands bemærkninger til den del af lovforslaget, der vedrører kommunernes mulighed for at benytte arealer, der er støjbelastede, til midlertidige opholdssteder (ændringen af planlovens § 5u, stk. 4), henvises til afsnit 2.6. Det kan hertil tilføjes, at det kun er i forhold til midlertidig boligplacering – indtil der kan findes en permanent bolig – at den foreslåede mulighed for at se bort fra de almindelige støjgrænser vil gælde.

2.12 Ankestyrelsen

Ankestyrelsen har anført, at de foreslåede ændringer af reglerne om midlertidig boligplacering vil betyde, at der vil komme flere klagesager vedrørende kommunernes afgørelser om boligplacering, hvilket vil medføre en mindre udgift for Ankestyrelsen. Ankestyrelsen anfører samtidig, at der indtil videre ikke er modtaget klager på dette område.

Svar:

Ministeriet for Udlændinge, Integration og Bolig er ikke enig i forudsætningerne for Ankestyrelsens opgørelse af meromkostningerne. Det er således Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets vurdering, at eventuelle merudgifter ved klagesager som følge af ændring af krav til midlertidig boligplacering vil være af et meget begrænset omfang.